

Innovaatiot syntyvät yhteistyöstä ja luottamuksesta

6.8.2026

Podlaskien maakunnassa Puolassa järjestetty konferenssi kokosi yhteen eri alueiden toimijoita keskustelemaan siitä, miten innovaatioita, yritysten kasvua ja tutkimusorganisaatioiden roolia voidaan tukea alueellisissa ekosysteemeissä. Konferenssin teemana olivat innovaatiot maataloudessa, ruoassa ja terveydessä sekä yhteistyön, teknologian ja rahoituksen merkitys alueiden kehityksessä.

Yksi konferenssin keskeisistä osioista oli asiantuntijapaneeli, jossa vertailtiin Suomen, Espanjan ja Puolan käytäntöjä innovaatiotuen, yritysyhteistyön ja aluekehityksen näkökulmista. Paneelin otsikkona oli *European Standards for Innovation Support – Best Practices from the 4Podlaskie Partners*. Suomesta paneeliin osallistuivat Hannemari Niemi Into Seinäjoelta ja Karri Kallio SEAMKista.

Alueet rakentavat innovaatioita eri tavoin

Paneelin kiinnostavuus syntyi siitä, että mukana olleet alueet lähestyivät innovaatiotoimintaa erilaisista lähtökohdista. Jokainen alue toi esiin omia parhaita käytäntöjään ja kokemuksiaan siitä, miten yrityksiä, korkeakouluja, tutkimusorganisaatioita ja julkisia kehittäjiä voidaan kytkeä samaan kehittämiskokonaisuuteen.

Keskustelusta nousi esiin yhteinen havainto: innovaatiot eivät synny yksittäisen organisaation työnä. Tarvitaan yrityksiä, korkeakouluja, kehittäjiä, rahoittajia ja julkisia toimijoita, jotka pystyvät tunnistamaan yhteisiä tavoitteita ja rakentamaan niiden ympärille pitkäjänteistä yhteistyötä.

Paneelissa vertailtiin Suomen, Espanjan ja Puolan kokemuksia innovaatiotuen, yritysyhteistyön ja aluekehityksen käytännöistä.

Suomen vahvuutena joustava yhteistyö

Suomen näkökulmasta paneelissa korostui toimintaympäristömme erityispiirre: olemme väkiluvultamme pieni maa. Tämä voidaan joskus nähdä rajoitteena, mutta innovaatiotoiminnassa se voi olla myös vahvuus. Kun toimijakenttä on tiivis, oikeat ihmiset ja organisaatiot löytävät toisensa usein nopeasti.

Etelä-Pohjanmaalla tämä näkyy erityisesti agri-food-sektorilla. Alueella ruoka, maatalous, elintarviketeollisuus, teknologiayritykset, aluekehitys ja soveltava tutkimus ovat vahvasti yhteydessä toisiinsa. Ruoka ei ole alueelle vain elinkeino, vaan myös osa alueellista identiteettiä, huoltovarmuutta, kestävyyttä ja tulevaisuuden kilpailukykyä.

SEAMKin rooli tässä kokonaisuudessa on toimia siltana tutkimuksen ja yritysten välillä. Ammattikorkeakoulu on riittävän lähellä yrityksiä ymmärtääkseen niiden käytännön kehittämistarpeita, mutta tuo samalla yhteistyöhön tutkimukseen perustuvaa tietoa, testaus- ja pilotointiympäristöjä, asiantuntijoita, opiskelijoita, hankekokemusta ja kansainvälisiä verkostoja.

Soveltava tutkimus vähentää yritysten riskiä

Paneelissa keskusteltiin myös siitä, milloin yritysten kannattaa ottaa korkeakoulut ja tutkimusorganisaatiot mukaan kehittämistyöhön. Usein vastaus on: mahdollisimman varhain.

Yrityksellä voi olla lupaava tuoteidea, tuotantoon liittyvä ongelma tai ajatus uudesta markkinasta. Ennen suuria investointeja tarvitaan kuitenkin näyttöä, testausta ja vaihtoehtojen vertailua. Tässä soveltava tutkimus voi vähentää riskiä. Se auttaa yritystä tekemään parempia päätöksiä ennen kuin idea viedään tuotantoon, skaalataan suuremmaksi tai suunnataan uusille markkinoille.

Tämä on erityisen tärkeää pk-yrityksille, joilla voi olla vahvaa käytännön osaamista ja hyviä ideoita, mutta ei aina aikaa, laitteita tai omaa TKI-resurssia niiden systemaattiseen kehittämiseen. Korkeakoulu voi auttaa jäsentämään kehittämishaastetta, testaamaan ratkaisuvaihtoehtoja ja tuottamaan tietoa päätöksenteon tueksi.

Rahoitus on tärkeää, mutta se ei yksin riitä

Puolalaiset panelistit ja järjestäjät nostivat keskustelussa esiin vahvoja alueellisia rahoitus- ja tukijärjestelmiä yrityksille. Niiden mittakaava poikkeaa monin tavoin suomalaisesta toimintaympäristöstä. Suomessa yritysten innovaatiotuki rakentuu usein kansallisten rahoitusinstrumenttien, alueellisten kehittäjien ja hanketoiminnan yhdistelmästä. Podlaskiessa alueelliset tukirakenteet näyttäytyivät erittäin näkyvänä voimavarana yritysten kehittämiselle.

Tämä oli kiinnostava vertailukohta. Rahoitus ei yksin synnytä innovaatioita, mutta hyvin rakennettu tukijärjestelmä voi madaltaa yritysten kynnystä kokeilla, kehittää ja kasvaa. Kun rahoitus yhdistyy asiantuntijoihin, laboratorioihin, yritysverkostoihin ja julkisiin kehittäjiin, yrityksen on helpompi siirtyä ideasta kokeiluun ja kokeilusta markkinoille.

Samalla keskustelu osoitti, että yritykset tarvitsevat rahoituksen lisäksi osaamista, kumppaneita, markkinaymmärrystä ja kykyä johtaa kehittämistä. Toimiva innovaatiotuki alkaa usein jo ennen rahoitushakemusta: siitä, että yrityksen todellinen tarve tunnistetaan ja sille löydetään oikeat kumppanit.

Luottamus ratkaisee yhteistyön onnistumisen

Yksi paneelin keskeisistä havainnoista liittyi luottamukseen. Yritysten ja tutkimusorganisaatioiden yhteistyö onnistuu vain, jos osapuolet ymmärtävät toistensa todellisuutta. Yritysten on voitava luottaa siihen, että tutkijat ymmärtävät kustannukset, aikapaineen, luottamuksellisuuden ja tuotannon reunaehdot. Tutkimusorganisaatiot puolestaan tarvitsevat yrityksiltä avoimuutta, jotta todellinen kehittämishaaste voidaan tunnistaa.

Akateeminen osaaminen ei siis yksin riitä. Tarvitaan myös kykyä puhua yritysten kieltä, ymmärtää liiketoiminnan realiteetteja ja tuottaa tuloksia, joilla on käytännön merkitystä. Luottamus rakentuu vähitellen

käytännön yhteistyön ja onnistuneiden kokemusten kautta.

Paneelin jälkeen keskustelua jatkettiin pienryhmässä, jossa käytiin tarkemmin läpi alueiden eroja, vahvuuksia ja mahdollisuuksia. Näissä keskusteluissa nousi esiin erityisesti se, että Suomi, Puola, Espanja ja Romania voivat oppia toisiltaan paljon juuri siksi, että niiden toimintaympäristöt ovat erilaisia.

Paneelin jälkeen keskustelua jatkettiin pienryhmässä, jossa käytiin tarkemmin läpi alueiden välisiä eroja, yhteistyömahdollisuuksia ja innovaatiotuen käytännön toteutusta (kuva: Maciej Skindzier, 2026).

Vahvimmat ekosysteemit ratkaisevat oikeita ongelmia

Paneelin tärkein viesti oli lopulta selkeä: vahvimmat innovaatioekosysteemit eivät välttämättä ole niitä, joilla on eniten rahoitusta tai kehittyneintä teknologiaa. Vahvimpia ovat ne ekosysteemit, joissa ihmiset ja organisaatiot luottavat toisiinsa riittävästi ratkaistakseen todellisia ongelmia yhdessä.

Agri-food-sektorilla tämä on erityisen tärkeää. Alan haasteet liittyvät yhtä aikaa kilpailukykyyn, kestävyyteen, huoltovarmuuteen, digitalisaatioon, kuluttajaodotuksiin ja kansainvälisiin markkinoihin. Yksikään toimija ei pysty ratkaisemaan näitä kysymyksiä yksin.

Siksi innovaatiotuki tarvitsee rahoituksen lisäksi osaamista, testausympäristöjä, pitkäjänteisiä kumppanuuksia ja ihmisiä, jotka osaavat yhdistää tutkimuksen, yritysten ja julkisen rahoituksen näkökulmat. Juuri tällaisessa välittäjän ja sillanrakentajan roolissa ammattikorkeakouluilla voi olla merkittävä vaikutus alueiden

uudistumiseen.

Kirjoittaja
Karri Kallio
Tutkimus- ja kehittämispäällikkö
SEAMK

Karri Kallio työskentelee SEAMKissa kestävien ruokaratkaisujen, elintarvikealan tutkimus- ja kehittämistoiminnan sekä kansainvälisten yhteistyöverkostojen parissa.